

Sygn. akt III Cz 1193/19

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia Sądu Okręgowego Andrzej Dyrda

Sędziowie Sądu Okręgowego Henryk Brzyżkiewicz

Artur Żymelka

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2020 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa R. N.

przeciwko (...) Towarzystwu Ubezpieczeń i Reasekuracji Spółki Akcyjnie w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 10 czerwca 2019 r., sygn. akt I C 987/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Artur Żymelka SSO Andrzej Dyrda SSO Henryk Brzyżkiewicz

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 10 czerwca 2019r. Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach przyznał biegłemu sądowemu R. H. wynagrodzenie w kwocie 1.014,71 zł.

Uzasadnieniu wskazał, że biegły sądowy za sporządzoną opinię ma prawo żądać wynagrodzenia, które przyznał w oparciu art. 288 k.p.c. oraz przepisy rozporządzenia z dnia 24 kwietnia 2013r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym i przyznał wyżej określone wynagrodzenie.

Zażalenie na to postanowienie wniósł powód zaskarżając je w części, tj. w zakresie w jakiej przyznaje biegłemu wynagrodzenie przekraczające kwotę 422,51 zł.

Zarzuciła naruszenie art. 288 k.p.c. w zw. z art. 89 ust. 2 i 3 Ustawy z dnia z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz § 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym poprzez przyznanie biegłemu wynagrodzenia nieadekwatnego do stopnia złożoności problemu będącego przedmiotem opinii i nakładu pracy biegłego.

Na tych podstawach wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez przyznanie biegłemu M. W. wynagrodzenia w kwocie 422,51 zł oraz zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Art. 288 k.p.c. stanowi, że biegły ma prawo żądać wynagrodzenia za stawiennictwo do sądu i wykonaną pracę. Zgodnie z art. 89 ust. 1 ustawy o z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018r. poz. 300 z późniejszymi zmianami, dalej KswscU) biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę oraz zwrot poniesionych przez niego wydatków niezbędnych dla wydania opinii którego wysokość. Przepis ten, przewidujący prawo biegłego do wynagrodzenia za wykonaną przez niego na zlecenie sądu pracę, nie uzależnia możliwości przyznania biegłemu wynagrodzenia od uznania sporządzonej przez biegłego opinii za prawidłową (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 1973r., II CZ 64/73).

Stosownie natomiast do art. 89 ust. 2 KswscU, wynagrodzenie ustala się uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków - na podstawie złożonego rachunku. Nadto, zgodnie z art. 89 ust. 3 KswscU, wynagrodzenie biegłych oblicza się według stawki wynagrodzenia za godzinę pracy albo według taryfy zryczałtowanej określonej dla poszczególnych kategorii biegłych ze względu na dziedzinę, w której są oni specjalistami.

Przedmiotowa opinia została sporządzona przez biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii. Zgodnie z § 7 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym, wynagrodzenie za wykonaną pracę biegłych z dziedziny medycyny, w zakresie czynności opisanych w załączniku nr 1 do rozporządzenia, można określić według stawki albo taryfy zryczałtowanej wskazanej w tym załączniku.

Zgodnie z § 2 rozporządzenia stawka wynagrodzenia biegłych powołanych przez sąd za każdą rozpoczętą godzinę pracy, zwana dalej "stawką", wynosi - w zależności od stopnia złożoności problemu będącego przedmiotem opinii, nakładu pracy oraz warunków, w jakich opracowano opinię - od 1,28% do 1,81% kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa, zwanej dalej "kwotą bazową".

Ustawa budżetowa na rok 2019 w art. 9 ust. 1 pkt 2 pppkt b ustaliła kwotę bazową dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe w wysokości 1 789,42 zł. Oznacz to, że biegły był uprawniony do zastosowania stawki od 22,90 do 32,39 zł.

Biegły przedstawił kartę pracy biegłego w której wskazał, że na wykonanie czynności niezbędnych do opracowania i wydania opinii przeznaczył 23 godziny przyjmując wysokość stawki na kwotę 32,39 zł. Nadto biegły poniósł koszty wydania opinii, wezwania i zwrotu akt w kwocie 80 zł.

Wynagrodzenie biegłego wyniosło 1.014,71 zł. Sąd Okręgowy uznał, że nie jest ono zawyżone. Ilość bowiem czasu przeznaczony na wykonanie określonych czynności uzależniona jest od wielu czynników, w szczególności indywidualnych cech wykonawcy opinii jak również indywidualnych cech wykonywanych czynności. Jeżeli więc nie istnieją ogólnie obowiązujące normy czasu wykonania danej czynności, kwestionowanie rachunku biegłego na tej podstawie, że czynność wymagała mniej czasu, niż to wykazano w rachunku, może być skuteczne tylko wtedy, gdy podane w rachunku ilości zużytego czasu są tak jaskrawo wygórowane, iż opierając się na zwykłym doświadczeniu życiowym można od razu stwierdzić, że biegły niewątpliwie zużył znacznie mniej czasu, niż podaje w rachunku (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 18 sierpnia 1959r., I CZ 82/59).

Sąd Okręgowych wskazanych powyżej okoliczności w analizowanej sprawie nie stwierdził. Co istotne, również powód uczestniczka, w zażaleniu, nie wskazał jaką (konkretne wartości) ilość czasu winien biegły przeznaczyć na dokonanie

poszczególnych czynności. W związku z czym należało uznać, że zaskarżone postanowienie w prawidłowy sposób określiło wynagrodzenie biegłego.

Wobec powyższego należało uznać, iż zażalenie uczestniczki jest nieuzasadnione i z tej przyczyny podlega oddaleniu na zasadzie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Artur Żymełka SSO Andrzej Dyrda SSO Henryk Brzyżkiewicz